

Holocaust-historiografie: Liegen voor Brood

[Gawain](#) 29 juni 2014

Een inzending van Gawain, afbeeldingen tevens van Gawain:

De Vader der Geschiedschrijvers, Marcus Tilius Cicero, schreef 2000 jaar geleden:

“De Eerste Wet is, dat de historicus niet mag schrijven wat vals is;

de Tweede Wet dat hij nooit de waarheid zal verbergen;

de Derde Wet dat zijn werk boven twijfel van begunstiging of vooroordeel verheven zal zijn.”

Hedendaagse academische “historici”, in het bijzonder “Holocausthistorici”, putten zich daarentegen uit in verloochenen, ontduiken en verkrachten van deze Universele Wetten.

Zij postuleren, fantaseren, misleiden, overdrijven, verzwijgen, liegen, vervalsen, psychologisieren, zijn eenzijdig tot op het bot en dienen de ideologische en commerciële belangen van de krachten die hen onderhouden. Kritiek wordt niet weerlegd, maar verketterd en critici beledigd, vervolgd en beschuldigd van minderwaardige intenties met de argumenten en middelen van een Inquisitie. Zij zien slechts in zwart-wit en scheppen daarin hun valse karikaturen. Dat is het miserabele beeld dat de Holocausthistoriografie van zichzelf verspreidt. Zij zijn een *schande* voor hun stiel en een *affront* aan wetenschap en geschiedschrijving.

Dit artikel geeft aan waarom en hoe deze beroepsgroep, geprest door de Holocaustdoctrine, zich tot een misbruikte *leugenaarsprofessie* heeft gededegradeerd.

- ***Academische Holocausthistoriografie is Geen Wetenschap***

In tegenstelling tot wat pretentiekus wordt uitgedragen, is de aan universiteiten onderwezen Holocaustgeschiedschrijving ***geen wetenschap***. Jurgen Bredeveld schrijft in *“Holocaust Herzien”*: *“Wetenschap is een logisch, geordend en samenhangend kennisstelsel van concrete feiten. Het is rationele analyse, vastlegging vanuit een open geest met verificaties zonder falsificaties. Wetenschap gaat over bewijs”*. [1] De “Holocaustwetenschap” echter baseert zich *niet* op concrete feiten, maar op derderangs bewijs, veelal ***verhalen***, die via een *postuleringsmatrix* en subjectieve *interpretaties* tot “feiten” worden verheven. Echter, secundair bewijs zonder concreet bewijs, ***is geen bewijs***.

Het Holocaustverhaal wordt niet gesteund door concreet bewijs. Het is Ideologie, Politiek en Religie. Daarom komt serieus onderzoek daar niet aan de orde: het moet worden ***geloofd***. Revisionisten worden vervolgd en gevangengezet. Academische

Holocaustvolgers die dit accepteren, beseffen in hun Holocaustcoma al lang niet meer dat *wetenschap zonder revisionisme, geen wetenschap is*.

Dat “Holocauststudie” *een non-wetenschap* is, blijkt ook bij Googelen op *Holocaust scientific*. Men vindt *niets* over wetenschap of onderzoek, geen forensische informatie, geen kritische studies enz. Slechts prietpraat over “herdenken”, “educatie” en “Holocaustontkenning”.

Een proeve van het benedenmaatse niveau van de academische “Holocaustwetenschap” gaf de Franse Holocausthistoricus P. Vidal-Naquet in *Le Monde* van 21 februari 1979, door te verordonneren hoe onderzoek naar “de Holocaust” dient te worden beoefend:

“Men mag niet vragen hoe, technisch gesproken, zulk een massamoord mogelijk was. Het was technisch mogelijk want het gebeurde. Dat is het verplichte uitgangspunt voor elk historisch onderzoek naar dit onderwerp. Die waarheid trachten we eenvoudig terug in de herinnering te roepen: er is geen discussie over het bestaan van de gaskamers en er mag er ook geen zijn.”

Men gelooft hier zijn ogen niet! De waarheid over “de Holocaust” *mag niet technisch worden onderzocht*, is *verplicht uitgangspunt* en moet worden “teruggeroepen uit de herinnering”. *Het was technisch mogelijk, want het gebeurde(!)* Net zoals de Schepping van Hemel en Aarde in zes dagen, want dat gebeurde volgens ontelbaren ook. Of, *evolutie kan niet*, want de Bijbel zegt anders. “Historici” zijn zo beducht voor waarheid en demasqué van hun onhoudbaar geworden postulering, dat zij bedrieglijk stellen “*er is geen discussie*” en voegen daar miserabel aan toe dat zo’n discussie “*er ook niet mag zijn*”. Beter bewijs voor *ontbreken van deugdelijk bewijs* voor de JHV bestaat niet.

Geen onderzoek. Geen vragen. Verplicht uitgangspunt. Stationaire ‘waarheid’. Geen discussie over gaskamers. Geen twijfel. Geen kritiek. Dat is wat “Holocausthistorici” zichzelf en hun studenten opleggen. Wie kan hier nog over wetenschap spreken? Waarheid vreest geen onderzoek maar *eist* het. Dit echter is *ideologie, dogmatisering en immunisering* van een geconstrueerd politiek correct Verhaal.

Jean-Claude Pressac, anti-revisionist maar eerlijk, zei aan het eind van een leven lang Holocaustonderzoek:

“het officiële verhaal is totaal en onherstelbaar verrot, rijp voor de vuilnisbelt van de geschiedenis. Interpretaties, overdrijving, omissies en leugens kenmerken de meerderheid van de verslagen uit die tijd. Kan dat nog worden rechtgezet? Nee, het is te laat.”

Waardoor kenmerken zich de als “Holocausthistorici” optredende gelovigen, al dan niet voorzien van titels als “Doctor”, “Eredactor”, “Professor”, enz.? Zeer eenduidig:

- **Door liegen**

Liegen is tegen beter weten in onwaarheden beweren. Wie schrijft of doceert over “een beleid om alle joden uit te roeien” *liegt* en weet, c.q. kan weten, dat dit niet waar is. Wie schrijft/doceert over “gaskamers” en “jodenvergassing” weet, c.q. behoort te weten, dat hij/zij *liegt*, want daarvoor bestaat niet 1 concreet bewijs, alleen concrete tegenbewijzen. Wie over “6 miljoen” vermoorde joden schrijft/doceert *liegt* om dezelfde reden.

Vanaf begin WO II maakten de strijdende partijen zich schuldig aan grove leugens en demonisering van de tegenstander(s). Na de Duitse nederlaag bleef alleen nog de Geallieerde versie van die leugens als “waarheid” klinken. Alle informatie kwam van hun propaganda- en inlichtingendiensten. Aanvankelijk waanzinnige miljoenenaantallen “vergaste”, “doodgestoomde”, “geëlectrocuteerde”, “geëxecuteerde”, “levend begraven”, enz. nazi-slachtoffers. Na enige tijd verstilden de grofste krankzinnigheden en bleef alleen het verhaal van “uitroeiing van alle joden”, “gaskamers” en “6 miljoen joden” over, aangevuld met perverse gruwelen. Alles zonder behoorlijk onderzoek. Zeventig jaar “Holocauststudie” leverde ook al geen spat concreet bewijs voor die gepostuleerde blauwdruk, integendeel!

Het was destijds dat de grote namen onder “historici” met hun verhalen over de Tweede Wereldoorlog en “de Holocaust” furore maakten: Yitzhak Arad, Gerald Reitlinger, Kogon, Rückerl, Langbein, Raul Hilberg, Danuta Czech, Lucy Dawidowicz, Yisrael Gutman, Gideon Hausner, Jacob Katz, Walter Laqueur, Nora Levin, Myklos Nyiszli, Leon Poliakov, Germaine Tillion, Georges Wellers, Vidal-Naquet, Saul Friedländer, bijna allemaal joods. Hun toen al volmaakt onbetrouwbare bronnen werden in plaats van gecontroleerd, nageschreven en royaal aangevuld met psychopolitieke nonsens uit zwendelaarsliteratuur als “*Gesprekken met Hitler*” van vervalser Rauschning, het “*Zwartboek*” van de geestelijk gestoorde joodse Sovjet massamoordenaar Ilja Ehrenburg, enz.

Andere gebruikte leugenachtige bronnen waren Sovjet-showprocessen tegen Duitse gevangenen. Die werden veroordeeld voor alles wat NKVD-aanklagers en hun meinedige acteurs (“getuigen”) in staat waren te verzinnen; “historici” schreven alles gretig op.

Ipso facto voor het Holocaustgetallencircus dat zij de laatste 70 jaar opvoerden. Aantallen “vermoordden” van welk kamp, wanneer en waar ook genoemd, wijken tienduizenden, soms miljoenen af van eerdere en latere aantallen. *Al die “historici” zogen het uit wanstaltige duimen.* Kan ook niet anders, want er was nooit objectief onderzoek!

Wie beroepsmatig over “de Holocaust” schrijft, **is en was** (als in de Sovjet-Unie) **gedwongen te liegen** voor zijn brood. “De Holocaust” verdraagt geen objectiviteit en dus geen waarheid. Wie objectieve waarheid over “de Holocaust” schrijft, wordt vernietigd. Die realiteit maakt “Holocausthistorici” tot **leugenaars-om-den-brode**.

Door maatschappelijke chantage en justitiële vervolging rond “de Holocaust”, is **niemand** nog vrij de werkelijkheid/waarheid daarover te schrijven. “De Holocaust” heeft van alle journalisten, academici en historici **leugenaars** gemaakt. Zij *moeten* Liegen uit lijfsbehoud.

De Holocausthistoricus.

Nu, als zij **liegen** over “bewijzen” voor “de Holocaust”, over een “Plan” tot moord op alle joden”, over “gaskamers”, over “miljoenen onvindbaar verdwenen lijken, over “miljoenen vermoorde joden in Auschwitz, over “Holocaustontkenners”, enzovoort, waarover spreken zij dan nog wel waarheid?

Ook al kwamen in Auschwitz en andere kampen 5 miljoen joden *minder* mensen om dan het Neurenberger IMT stelde, de religieuze *numerus fixus* van **6 Miljoen** “vermoorde Holocaustjoden” staat niet ter discussie, **nooit**. Geen “historicus” haalt het in het hoofd (durft) daarbij vraagtekens te plaatsen, laat staan een realistisch aantal te noemen.

- **Holocausthistorici zijn bijna allemaal Joods**

Joden/Zionisten hebben zich de geschiedschrijving van de Tweede Wereldoorlog en met name die van “de Holocaust” toegeëigend. Zij hebben daarover een Monopolie en niet zonder reden. Orwell schreef: “*Wie het verleden beheerst, beheerst de toekomst.*” De oude Le Pen zat fout met zijn uitspraak dat “de Holocaust een voetnoot in de Tweede Wereldoorlog” is. De werkelijkheid is veel erger: *de Tweede Wereldoorlog is een voetnoot in “de Holocaust”!*

Net zoals alle “getuigen” van “Gaskamers”, zijn ook alle belangrijke “Holocausthistorici” *joods*. Er verschijnt geen boek, film of historisch werk over “de Holocaust” of het is van joodse hand, van een joodse uitgever, een joodse sponsor of na joodse ballotage.

Wat daarnaast wil doordringen, wordt besmeurd, gekleineerd, uit de markt gedrukt en als het kan, verboden.

Nu wil joods zijn natuurlijk niet *per definitie* zeggen dat hun werken over ‘de Holocaust’ niet wetenschappelijk of waar (kunnen) zijn, maar **vooringenomenheid** (een wetenschappelijke doodzonde) staat vast. Welke objectiviteit kan men verwachten van mensen die meer dan eens zonder bewijs riepen dat hun “hele familie in Auschwitz is vergast” en wiens groepsidentiteit valt of staat met “Auschwitz”?

- **Holocausthistorici postuleren en minachten concreet bewijs**

Postuleren is **zonder bewijs het bestaan of de waarheid van iets aannemen**. Dat is **onwetenschappelijk**. Voor de Joodse Holocaust-Versie is geen concreet bewijs.[2] Niet voor een Bevel of Directief van Hitler om de joden uit te moorden, niet voor “gaskamers” en niet voor “Zes miljoen”. *Getuigenissen* zonder ondersteunende documenten en/of forensische hardware zijn **geen bewijs**. Bewijs bestaat uit ondubbelzinnige documenten en concrete opdrachten betreffende massamoord, concreet bewezen gaskamers, vergiftigde stoffelijke overschotten, onvervalste foto’s, concrete massagraven of ashoeveelheden, enz. Dat is er allemaal **niet**.

Men trok conclusies zonder onderzoek, postuleerde een Verhaal en dacht daar ‘bewijzen’ bij te zullen vinden. Die werden natuurlijk niet gevonden en dan resteert alleen de postulering.

- **Zij keren de bewijslast om**

Hun “bewijzen” bestaan uit onmogelijke en tegenstrijdige “**getuigenissen**”, de minst betrouwbare bewijsklasse. Dat zijn **pseudobewijzen**. Zij keren dit om door getuigenissen boven concrete forensische tegenbewijzen te stellen. Als wetenschappelijk onderzoek uitwijst dat de “gaskamers” van Auschwitz niet kunnen zijn gebruikt voor Zyklon-B vergassing, dat daaraan verbonden sporen van Pruisisch Blauw afwezig zijn, dat bouwwijze, indeling en installaties dat uitsluiten en die “vergassing” logistiek **volkomen onmogelijk** waren, geven Holocausthistorici niettemin primaat aan dubieuze **getuigenverklaringen** zonder bewijs.

Als men hen vertelt, dat met Dieselluitlaatgas niemand kan worden vergast, zoals de “getuigen” stellen, zeggen zij: “*dan zal het wel een ander gas zijn geweest*”!

Omdat zij anderszins geen concreet bewijs voor hun Holocaustverhaal kunnen leveren, eisen zij van revisionisten dat zij bewijzen dat “de Holocaust” **niet** heeft plaatsgevonden. Kan het nog dwazer?

- **Zij misleiden**

Zij suggereren dat er “massa’s” bewijzen bestaan voor “de Holocaust”. **Alweer Mis:** voor de drie hoofdonderdelen ***zijn die bewijzen er niet***: Nul.

Niet één concreet bewijs voor een Bevel van Hitler om de joden uit te roeien, **niet één**. **Niet één** concreet bewijs voor een “gaskamer” of “massavergassing, **niet één**. **Niet één** concreet bewijs voor een joods aantal slachtoffers in de buurt van “Zes Miljoen”, **niet één**. Men kan uit al die “miljoenen” zelfs **niet één naam** van een bewezen vergaste noemen.

- **Zij verzwijgen**

Hoe is het mogelijk, dat ik 50 jaar lang niet wist dat Hitler na het uitbreken van de oorlog tot 1942 **bijna 50 Vredesvoorstellen** aan het Westen aanbood, die **alle** werden verworpen, verdonkeremaand en voor de eigen bevolkingen verzwegen? De media **verzwegen** het en het Westen **legde zelf nooit één enkel Vredesvoorstel aan Duitsland voor**. Waarom daarover **niets** vernomen van deze historici? Halen zij hun informatie uit de media zodat als die het verzwijgen, het hen ook niet bekend is?! Natuurlijk niet, niemand weet beter dan historici dat “het Westen” geen Vrede wilde maar Oorlog. Net als in 1916 wilde het Kapitaaljodendom ook toen **geen** vrede, maar voortdurend van de Oorlog. Oorlog geeft 3 x superwinst en meer macht: 1. Tijdens de bewapeningswedloop, 2. Tijdens de Oorlog zelf en 3. Tijdens de Wederopbouw. Het kapitaaljodendom had **geen belang** bij Vrede, alleen bij Oorlog! Het wilde na Versailles Duitsland vernietigen. **Duitsland moest vernietigd worden**. Dat had de criminele joods-elitaire kapitaalbende al rond 1910 bepaald en dat moest worden voltooid. Toen het nodig bleek riepen zij daarvoor zelfs de hulp van de grootste massamoordenaar aller tijden in, Josef Stalin, die er immers toch al op uit was het industriële Duitsland en Oost-Europa in te lijven. Voor het “Westen” gold echter: **Duitsland moet vernietigd worden!** Dus niks “Democratie”, niks “Vrede”: Oorlog en Onvoorwaardelijke overgave van Duitsland, ergo **totale Vernietiging van Duitsland** (*inclusief* de mindere joodse broeders en zusters onder Duits gezag, waarvoor zij zelfs geen vinger uitstaken!) Het had in 1941 al Vrede kunnen zijn als Hess’ genereuze Vredesvoorstel was aanvaard: **alle** Duitsbezette landen terug onder de eigen regeringen, **geen** “Dagboek van Anne Frank”, **geen** Hongerwinter en **geen** “Holocaust”. De academische slippendragers doen echter alsof het nooit plaatsvond.

Zo **verzwijgen** zij ook dat honderdduizenden joden naar Sovjetgebied vluchtten en vandaar door de Sovjets tijdens en na de oorlog naar Siberië werden gedeporteerd om nooit meer terug te keren. Ook dat de Duitsers in veroverd Sovjetgebied verblijfskampen inrichtten voor honderdduizenden West-Europese en Poolse joden. Zij **verzwijgen** dat Stalin *na de oorlog* ontelbare stateloze joden (hij noemde ze “*kosmopolieten*”) naar de Goelags afvoerde die nooit terugkeerden. Ook **verzwijgen** zij dat **na de oorlog** in Polen 2,6 miljoen joden hun ***namen lieten veranderen***. Hoezo, waren er na de oorlog in Polen nog 2,6 miljoen joden dan? Volgens academische Holocaustschrijvers waren er na “de Holocaust” van “3 miljoen vooroorlogse Poolse joden” toch slechts “*enkele tienduizenden*” over en alle anderen “vergast”??? Wie waren dan die 2,6 miljoen Poolse joden die hun namen veranderden? En hoezo zijn er van de “miljoenen vergaste joden” nooit lijken of andere stoffelijke resten gevonden? En waarom vond Pools oud-premier Jaruzelski het **onbegrijpelijk** dat er in 1970 bij de eerste volkstelling in Polen maar liefst 14 miljoen inwoners **méér** bleken te zijn? Hij zei:

*“Ik kan tot op heden niet begrijpen hoe mijn land na de oorlog 24 miljoen Polen telde en dit er bij de eerste volkstelling in 1970 in werkelijkheid maar liefst **14 miljoen meer** waren. Toen ook eindigde plotsklaps de bevolkingsexplosie om stabiel te schommelen rond de huidige 38 miljoen, een aantal dat sindsdien onveranderd bleef. Blijkbaar was er na de oorlog een sterk afrodisiacum dat tot de geboorte van X-miljoen nieuwe Polen leidde, hoewel er nog miljoenen stierven en de winkels slechts azijn verkochten.”* Gaat er bij u ook een lichtje op?

- **Zij zijn blatant eenzijdig**

Natuurlijk zijn zij blatant eenzijdig! Hoe kan het anders in een maatschappelijk klimaat dat een manicheïstisch beeld van nazi-Duitsland verplicht en **tot norm** heeft verklaard.

Alles aan de academische **farce** van de zgn. Holocausthistoriografie is **eenzijdig**. Na de oorlog werden vrijwel alle Duitse organisaties, politieke partijen, Ministeries, Politie, Overheidsdiensten, het Leger, enz. collectief tot “**Criminele Organisaties**” verklaard, met terugwerkende kracht tot 1933. Sindsdien kan **elke Duitser** die tijdens het Derde Rijk in overheidsdienst was, **als crimineel** worden vervolgd en/of daarmee worden bedreigd. Daarvoor is naar joods gebruik geen verjaringstermijn, zodat 80 jaar na dato, honderdduizenden Duitse “oorlogsmisdadigers” voor “rechtbanken” zijn gesleept. Welke gevolgen dit had voor naoorlogse “verklaringen” en “bekentenissen” van “ex-nazi’s”, kunt u zich – mits u geen academisch historicus bent – wel voorstellen. Iedereen die niet meewerkte, “de Holocaust” ontkent, of gebruik maakt van het Universele Recht op Vrije Meningsuiting wordt strafrechtelijk vervolgd. Zelfs advocaten worden in Duitse rechtszalen bedreigd en in gevangenis gesmeten wegens “Holocaustontkenning”! [3] Talloze Duitsers “bekenden” daarom maar getuige te zijn geweest van “vergassing”, “massaexecuties” en gruweldaden hoewel zij (natuurlijk) benadrukten daar **nooit zelf** aan te hebben deelgenomen! “Daders” waren onvindbaar, tijdens of na de oorlog gesneuveld, verdwenen, pleegden zelfmoord, etc. *Voor het “Holocaustverhaal” erg conveniënt*, dat wel.

Natuurlijk verzwijgen Holocausthistorici ook, dat aan Geallieerde zijde na de oorlog **nooit zelfs maar één** oorlogsmisdadiger voor een rechter kwam; zij kregen medailles.

“Toeval” wil dat vandaag, 19 juni 2014, weer een mediabericht doorkwam dat in de VS een 89-jarige Tsjechische Volksduitser is opgepakt voor uitlevering aan Duitsland “*omdat hij wordt beschuldigd als bewaker in Auschwitz verantwoordelijk te zijn geweest voor het vergassen van 219.000 joden.*” Als het niet zo in-droevig en **krankzinnig** was, zou men in

onbedaarlijk lachen uitbarsten! In 1942 was die Tsjechische jongen 16-17 jaar. Zou hij “verantwoordelijk” zijn geweest voor “vergassing” van 219.000 joden? (waarom niet van 218.500 of 219.000.000?) Dit soort collectieve waanzin kan alleen bestaan onder een liegende, fantaserende en collaborerende bende “historici”. Laten die comateuze “historici” en beroepsgedeformeerde justitiële onverlaten liever bewijzen dat er ooit *één enkele* jood is “vergast”!

Wat “historici” ook nooit opviel (heeft geïnteresseerd), is dat het sinds de Geallieerde overwinning “ontkennen” van werkelijke en verzonnen Duitse misdaden **verboden** is. Dat Verbod op “Holocaustontkenning” bestaat samen met een **Bewijsverbod** voor contrafeiten. Iedere Duitser weet, dat als hij voor de “rechtbank” meewerkt, hij er genadig kan afkomen, maar als hij “ontkent” volkomen **rechteloos** is en meedogenloos wordt bestraft.

Door die “medewerking” kreeg de “Duitse Justitie” als Israël-filiaal alsnog “bekenntnissen” en “bewijzen” voor “de Holocaust”, die zij tot in de jaren Zestig zo pijnlijk ontbeerde.

“Holocaustontkenning” wordt draconisch bestraft; er zijn dan ook nauwelijks Duitsers met genoeg zelfvernietigingsdrang die de oorlog meemaakten die hardop durven zeggen dat het Holocaustverhaal *bogus* is. En zo willen overheid en academische lijfeigenen het hebben.

De **echte versie** van het verhaal – dus inclusief die van de direct betrokken Duitsers uit die tijd – is nooit aan de orde geweest, **mag niet aan de orde komen!**

- **Zij vervalsen**

Raul Hilberg, Paus der Holocausthistorici, moest onder ede als getuige *à charge* in het Zündel proces bekennen dat hij in zijn “Standaardwerk” Hitler’s zgn. *Kommissar Befehl* “Liquideer alle Bolsjewistische politieke commissarissen” valselijk opschreef als:

“Liquideer **alle joden en** Bolsjewistische politieke Commissarissen”(waarop niet één collega hem wees!).[4] Die valse weergave was basis voor de Holocaustfraseologie “vernietigingspolitiek”, “vernietigings-kampen”, “mobiele moordgroepen”, enz. Gedwongen die vervalsing te herroepen, werd hij door sommige collega’s sindsdien sarcastisch “de gereviseerde Hilberg” genoemd, maar zijn daarop gebaseerde fraseologie bleef bestaan.

Ook talloze andere “historici” vervalsten in hun boeken teksten uit Duitse documenten. Bijv. veelgeciteerd joods historicus Léon Poliakov in zijn boek *Bréviaire de la haine* (1951) het zgn. *Gerstein document*, een vals “bewijs” voor de vergassingstory.[5]

Waarom onderzocht geen van hen ooit “bewijsdocumenten” van “de Holocaust”, zoals gewetensvolle historici behoren te doen? Waarom maakten zij geen overzichten en analyses van de vele **vervalste** IMT-documenten maar verzwijgen het? Waarom nooit de **valse naoorlogse gaskamers** van Auschwitz, Majdanek, Dachau, Sachsenhausen, etc. onderzocht? Waarom geen onderzoek naar miljoenen in de Sovjet-Unie verdwenen joden, enz. Waarom niet? **Omdat dat alles niet past in het Holocaustverhaal!**

- **Zij fantaseren**

Als er geen bewijs was (is) voor een Plan of Beleid om “alle joden uit te roeien”, er nooit zelfs één (1) “vergaste” is gevonden, nooit één bewezen of mogelijke “gaskamer” is

aangetroffen, er *niet één* foto bestaat van een van “duizenden vergassingen” op tientallen plaatsen, als de technische en logistieke omstandigheden dit volkomen *uitsluiten*, als nooit meer dan 4,5 miljoen joden onder Duits regime waren, als er geen massagraven met resten van meer dan 200 door de Duitsers gedode mensen zijn bewezen, als er van “6 miljoen vergaste lijken” zelfs nooit 1/1000 van 1% is aangetroffen, ***dan staat het vergassingsverhaal van “de Holocaust” op één lijn met fictie.***

Uit het oogpunt van *feiten* en *bewijzen* is het vergassingsverhaal zelfs *minder aannemelijk* dan bestaan van UFO's, waarvan ondanks alles miljoenen *getuigenissen, verslagen van technici en foto's* bestaan. Zes miljoen lijkverdwijningen van “de Holocaust” door “spoorloos verbranden” zijn wetenschappelijk onmogelijk en onwaarschijnlijker dan dat die joden zouden zijn afgevoerd naar de Maan of Atlantis. *Het kan niet.*

Het gepostuleerde verhaal van “De Holocaust”, door academische historici voorgedragen, is niet anders dan een aan de Talmoed ontsproten ***religieus plot***. Welke “holocaust” er ook was, in geen geval een als die van de Joodse Holocaust-Versie (JHV).

- **Zij zijn onbetrouwbaar**

U kunt geen enkele “Holocausthistoricus” vertrouwen. Of het nu gaat om aantallen, methodes van “vernietiging”, data, plaatsen van gebeurtenissen, bronnen, spelling van namen, getoonde documenten, ***niets*** kan van hen in goed vertrouwen als juist worden aangenomen. Van hun “feiten” bestaan evenzovele versies als er “historici” zijn.

Wie de moeite neemt de weinige controleerbare door hen beschreven gebeurtenissen daadwerkelijk te verifiëren, ontdekt als regel dat het vertelde in het beste geval een ***tendentieuze karikatuur*** is, mijlenver verwijderd van de werkelijkheid. Twee voorbeelden uit duizend van de onbetrouwbaarheid van “Holocausthistorici”: de “*Eerste vergassing in Auschwitz*” en “*het aantal vermoordden in Auschwitz*”.

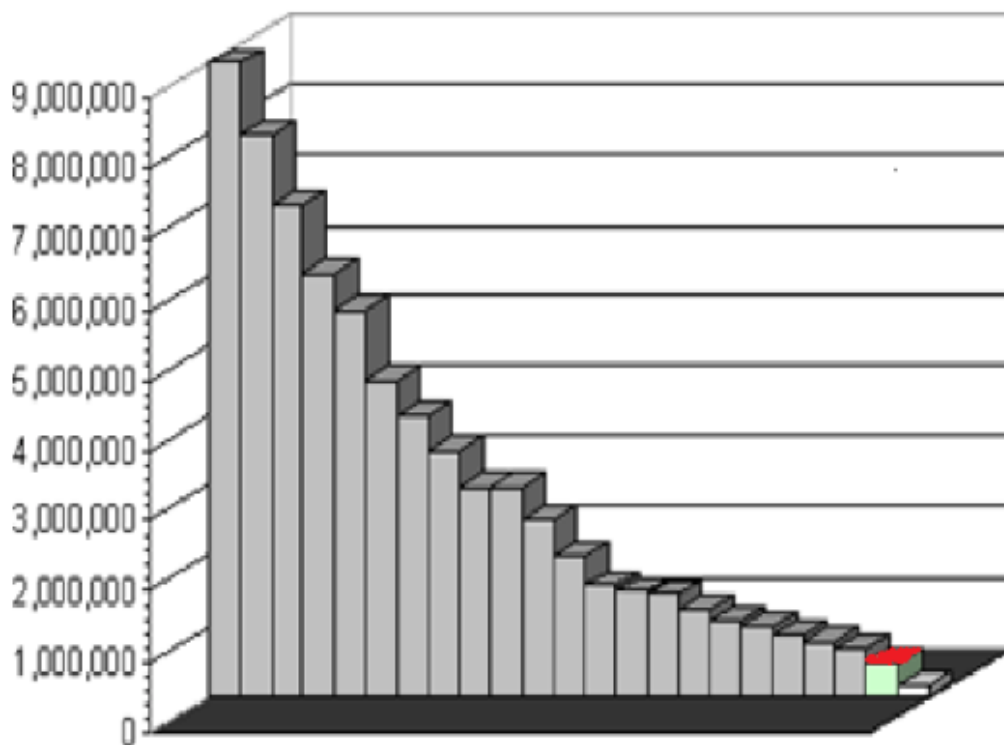

Parco di Pinocchio

Italiaans revisionist Dr. Carlo Mattogno wijdde een studie [6] aan die “eerste vergassing in Auschwitz” en stelde vast dat daarvoor door historici 9 verschillende “getuigen” met **9 verschillende data** (van voorjaar 1941 tot december 1942) werden genoemd, de *slachtoffers*

óf Russische krijgsgevangenen waren, óf Russische politieke commissarissen, óf partisanen, óf Poolse verzetsstrijders óf zieke Poolse gevangenen, hun *aantal* uiteenliep van 200 tot 1.663 met 8 aantallen daartussen; het gas werd *ingeworpen* door: ‘SS-er Palitzsch’, ‘Tom Mix’, ‘de Wurger’ of ‘Brietweiser’. Het gas *kwam binnen* ‘in de corridor’, ‘in de ruimte’, ‘door de deur’, ‘door een ventilatieopening’, ‘door gaten boven de deuren’. De slachtoffers waren: óf ‘onmiddellijk dood’ óf ‘leefden nog 15 uur’. Ze werden *Verwijderd*: ‘de volgende dag’, óf de ‘volgende nacht’, óf ‘enkele dagen later’, óf ‘3 dagen later’. Wie hier waarheid spreekt? Geen van allen, dit verhaal is gemaakt voor *gelovers*.

Dodencijfers Auschwitz volgens “historici” van 1945 tot nu

Officiële aantallen “vernietigden” Auschwitz.

Uw officiële aantal “vermoorden” in Auschwitz hangt domweg af van welk boek u toevallig in handen krijgt, uit welk jaar en van welke “Holocausthistoricus” (zie tabel). Toch is **het totaal** aan Holocaustdoden bij deze historici altijd gelijk: “6 Miljoen”.

De waarde van de “informatie” in de boeken van die “Holocausthistorici” is dus **0,0**.

Zonde van het geld en het papier om boeken van het zichzelf diskwalificerende Holocaustvertellersgilde te kopen.

- **Zij doen hun werk niet naar behoren**

Wetenschappelijk **deugt hun methodologie niet**. Zij **postuleerden** het Verhaal van “de Holocaust” in 1945, compleet met “gaskamers” en “6 Miljoen vermoorde joden”, **zonder** enig voorafgaand onderzoek en formuleerden daar later hun “bewijzen” bij, met “*algemeen bekend*” als de voornaamste. **Forensisch onderzoek** was en is in Holocaustland *not done* –

tenzij daaraan niet langer valt te ontkomen (lampenkappen, zeep van jodenvet). Zij papegaaien elkaar kritiekloos na en hun voetnoten verwijzen naar elkaar. Lekker veilig toch?

Aan de voor historici zo belangrijke herkomst, autorisatie en vertaling van documenten is en wordt voorbijgegaan. De waarde van door hen gebruikte Holocaustdocumenten blijkt bedenkelijk, als men weet, dat **originelen** daarvan kennelijk niet (meer) bestaan. Die zouden na afloop van het Neurenberger Tribunaal naar het Vredespaleis in Den Haag zijn overgebracht, maar daar verklaart men desgevraagd die niet te hebben . . . “Ze zijn in *The National Archives* in Washington”, zegt Den Haag. Wie in Washington navraagt, hoort: “*Originals are “in The Hague . . .*”

Omdat door “Holocausthistorici” getoonde documenten dus veelal “kopieën” zijn, staat niet vast of de “*originelen*” ooit bestonden en zo ja, of de inhoud in die “kopieën” juist is weergegeven! De meeste “kopieën” kwamen van IMT-aanklagers, die ze eerder vertaald en “bewerkt” ontvingen van de OCC in Parijs, onderdeel van de OSS, voorloper van de CIA.

Elke historicus weet dat alleen *originale documenten* als *bewijs* mogen gelden. Wat doen “Holocausthistorici” met dit gegeven? *Niets!* Zij zeggen er niets over en doen of hun neus bloedt! **Onvoorstelbaar**, want inmiddels staat vast dat tientallen officiële IMT documenten glasharde **vervalsingen** zijn. Dit aspect negeren, kan alleen bij een **Farce-wetenschap**.

- **Het onderwijsniveau is bedroevend**

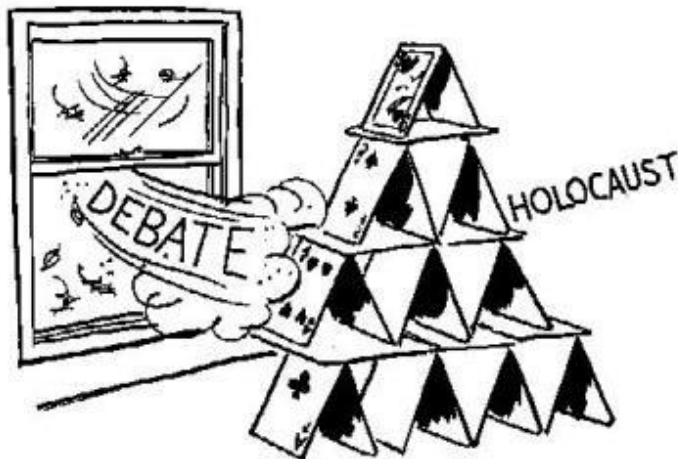
Wat voor “wetenschap” is het, waarvan onderzoeksonderwerpen en -uitkomsten door politiek vooraf zijn begrensd en overtreding wordt bestraft met academische en sociale uitsluiting? De grenzen zijn: “Hitler wilde alle joden uitmoorden”, “gaskamers” bestonden en er zijn “6 miljoen joden vermoord”. Dat indoctrineert de “Holocauststudie”. Sinds de *cum laude* dissertatie van de Nieuw Zeelander Hayward uit 1993 [7] verscheen nooit meer één project, scriptie of dissertatie op universiteiten waarin revisionisme objectief werd besproken. Ook nooit één, die heikele onderwerpen als “gaskamers”, “Zes Miljoen” wetenschapskritisch benaderde. Zelfs niet één welke **concrete bewijzen** voor het Holocaustverhaal geeft. Elk begaafd niet-joods student zal het uit zijn hoofd laten “Holocaustgeschiedenis” als studiedoel te kiezen. Het niveau van leerstof en docenten is beschamend en het onderwijs op schools niveau. “Studenten” doen weinig meer dan het voorgekookte verhaal in al haar absurditeit zonder nadenken en zonder enige kritische perceptie herkauwen en hopen op goede cijfertjes. Deze faculteiten, nu onder “Joodse Studies” vallend, zijn onnozele diplomashops. Terecht kwalificeerde een commissie het *onderwijs* in Alfawetenschappen als geschiedenis als bedroevend. De **academische** dimensie laat men wijselijk onbesproken.

Deugt er dan helemaal **niets** aan de academische ‘Holocaust Studie’? Toch wel. Ze doorvorst en beschrijft ijverig allerlei voor haar Verhaal dienstbare “bronnen”, documenten, omstandigheden, getuigenissen, transporten, kampen, leidinggevenden, etc. Het probleem zit echter in het *a priori* van hun denk- en werkwijze: de **postulerende cirkelredentie**. De JHV (de Holocaust) gebeurde, dus ook systematische uitroeiing van 6 miljoen joden in ‘gaskamers’. Dat onderzocht de “Holocaust Studie” nooit forensisch en ze *wil dat ook niet*.

- **Zij voeren geen discussie**

Natuurlijk voeren “Holocausthistorici” geen open wetenschappelijk debat en laten ze niemand met afwijkende opvattingen tot hun Kabal toe. Dit omdat hun “wetenschap” geen wetenschap

is en hun curriculum *ideologisch* *enschools*. Dat laat geen kritiek toe. De Kerk laat dat ook niet toe als het over *Geloofsartikelen* gaat. Doodzwijgen, Verketteren, middels *Wetgeving* en *ex cathedra* banvloeken uitvaardigen, Inquisitie, dat zijn de bestanddelen van hun (ex-)communicatie. Heel logisch, want wetenschappelijke discussie doet hun Verhalen als kaartenhuizen instorten!

Bridgeclub van “Holocausthistorici”

Hogepriesteres Holocaustreligie, de verstandelijk karig bedeelde jodin “professor” Deborah Lipstadt, zegt over debat op haar vakgebied “*revisionistische historici meedogenloos aan de kaak te zullen stellen, zonder in te gaan op wat zij zeggen en schrijven.*” Ja, als je niet in gaat op feiten en argumenten, blijven alleen ordinaire scheldkanonnades over, zoals: “*In de Dertiger jaren verspreidden de nazi-ratten een virulente vorm van antisemitisme dat leidde tot de vernietiging van miljoenen. Vandaag dreigen de bacillen van deze ratten voor de tweede keer degenen te vermoorden die stierven in handen van de nazi’s door hun gedachtenis te vernietigen*”. [8] Dit is het discussieniveau wat een coryfee “Holocausthistorie” met revisionisten voorstaat. Mij is uit de nazitijd geen voorbeeld bekend van zulke *virulente hate-speech* tegen joden. U wel?

Op universiteiten vinden ook nooit gastcolleges, lezingen, studies, discussies, etc. plaats van revisionistische aard. *Never*. In plaats daarvan alleen maar lofredes voor eigen publiek, promoties, eredocoraten en *herdenkingen, herdenkingen en nog eens herdenkingen*. (Het mooie van *herdenkingen* is natuurlijk, dat het publiek altijd instemmend *zwijgt*.)

- **Zij kennen en erkennen geen kritiek**

Kritiek is voor wetenschap *conditio sine qua non*. In de academische Holocaustschrijverij is ze *niet bestaand*. Belangrijke onweerlegde werken van revisionistische wetenschappers worden doodgezwegen – als ze al bekend zijn. Studenten krijgen een vals zelfgeschapen beeld van revisionisme en revisionisten voorgezet, die vervolgens uit de losse pols als “Platte Aarde onzin wordt afgedaan. Wie dat niet accepteert is zelf *afgedaan*.”

Daardoor is de academische Holocaustschrijverij slecht op de hoogte van revisionistische feiten en argumenten en bevindt ze zich nog in haar 70 jaar oude isolement.

Niet vreemd, dat Holocaustgelovers met lege handen en een mond vol tanden staan als zij in helaas zeldzame debatten met revisionisten voor schut worden gezet.

In plaats de revisionistische literatuur te bestuderen en eventueel te weerleggen, wordt dit doodgezwegen, belachelijk en maatschappelijk verdacht gemaakt. Revisionistische boeken zijn uiteraard niet beschikbaar via de Universiteitsbibliotheken en de boekhandel levert ze niet. Ze zijn meer nog dan *Mein Kampf*, **taboe**. Vergelijk dat met anti-communistische literatuur in de voormalige Sovjet-Unie.

Het maakt allemaal dat (aankomend) academische Holocaustschrijvers geen flauw benul hebben van wat er buiten eigen kring aan kennis en ontwikkelingen plaatsvond. Geen wonder dat zij **onzin** beweren over het revisionisme. Geen wonder ook, dat zij bij elke discussie met revisionisten smadelijk ten onder gaan, zowel in feitenkennis en bewijzen alsook in de perceptie van het verbaasde publiek.

Als je nooit kritiek krijgt en de feiten en argumenten van de revisionistische wetenschap niet wenst te kennen, mag je niet verbaasd zijn als je standpunten in een open debat met de grond gelijk worden gemaakt.

- **Zij zijn laf**

De houding van historici ten opzichte van Duitsland en Duitsers in de Tweede Wereldoorlog is niet alleen eenzijdig en dus oneerlijk, ze is ook **laf**. Het is geen morele verdienste om machteloze en monddood gemaakte mensen, waarvan niemand iets terug kan zeggen, te besmeuren en te belasteren, om zelf de “goede” Vaderlander en “democraat” te spelen. De erecode “*Don’t spit on the Underdog*” zegt deze lieden niets.

- **Zij laten zich gebruiken als beulsknechten**

Academische historici zijn de belangrijkste collaborateurs bij instandhouding van leugens en onderdrukking over het Holocaustverhaal. Daarbij gaan zij zo ver hun professie te verraden door feiten en omstandigheden stelselmatig te verzwijgen een te negeren dat er voor hun postulering geen deugdelijke bewijzen bestaan, willen daar zelfs niet naar zoeken en gebruiken documenten waarbij materiële adstructie ontbreekt, ongeacht de herkomst.

Na oprichting van de eerste Nederlandse Universiteit (Leiden), vaardigde Filips II in 1582 vanuit Spanje een plakkaat uit, verordonnerend dat ieder die daar studeerde een *Ketter* was, niet bevoegd tot enig ambt of waardigheid. Uit balorigheid koos die Universiteit daarom het devies: *Præsidium Libertatis* (= “Bolwerk der Vrijheid”). Prachtig! Maar dat was de 16e Eeuw.

Thans organiseert diezelfde Universiteit indachtig dit devies jaarlijks de zgn. Cleveringa-Lezing, ter ere van professor Rudolph Cleveringa. Die gaf op 26 november 1940 in besloten kring in het lokaaltje waar zijn ontslagen joodse confrère Meijers college gaf, te kennen het niet eens te zijn met diens ontslag door de Duitsers. Let wel, niet eens zozeer tegen ontslag van alle joodse hoogleraren, want 95% van zijn speech bezong specifiek de lof van zijn “briljant” genoemde collega Meijers. Dat bleek al ruimschoots voldoende om Cleveringa na de oorlog tot mythologisch verzetsheld te bombarderen. Tijdens de overige 5% van zijn korte speech drukte hij de studenten vooral op het hart niet tegen de Duitsers in verzet te komen (wat hij best achterwege had kunnen laten!): “*Wij kunnen, zonder in nuttelooze dwaasheden te vervallen, welke ik U met klem moet ontraden, thans niets anders doen dan ons buigen voor de overmacht. Inmiddels werken wij voort, zoo goed en zoo kwaad als wij kunnen*”. Dat gebeurde en de Universiteit ging – als alle andere – over tot de (Duitse) Orde van de Dag, d.w.z. collaboratie.

Goed, als er geen Helden zijn, in Leiden vindt men ze uit, dus sinds de Oorlog celebreert dat “*Bolwerk der Vrijheid*” Cleveringa’s onvermoede heldendaad met een lezing, een academische Ode aan de Vrijheid. Jaar na jaar treedt daar de ene na de andere academische “historicus” op om de Heldhaftige Cleveringa, de schoften van Duitsers en de Lof van (alleen) Westerse Vrijheid met hun veilige eenzijdige mores de maat te nemen.

Natuurlijk is in geen Cleveringa-lezing ooit iets ter verdediging van in het Westen vervolgte en gevangenzittende revisionistische academici gezegd, ben je gek! Toch, zelfs al verafschuwen die academische slippendragers het revisionisme, vereist oprecht geloof in Wetenschapsvrijheid en Vrijheid van Meningsuiting dat zij hun stem tegen de immorele en ongrondwettelijke vervolging van geweldloze revisionisten verheffen door pal achter het Recht op Vrije Meningsuiting en Wetenschapsvrijheid te staan. Ik geef toe, daar is *moed* voor nodig. Een joods geleerde, Noam Chomsky, had die moed, maar onze Goyse “academici” in ons “*Bolwerk der Vrijheid*” hullen zich (zoals in de Oorlog) in oorverdovend zwijgen om hun boterham niet in gevaar te brengen. Hun “Vrijheidsliefde” is gemutileerd door de druk van hun broodheren en hun *lippendienst* aan Vrijheid even laf als hypocriet.

Voorbeelden dat deze lijfeigenen zich als “deskundigen” laten gebruiken om revisionisten te vervolgen zijn talrijk. Als ware *pedellen* van de Holocaustinquisitie, zijn velen tegen betaling bereid hun onbewezen paradigma tegen de onderliggende partij te instrumentaliseren. Zij zorgen ervoor dat Filips II’s plakkaat zover het hun revisionistische collegae betreft, nog onverkort van kracht is. “*Præsidium Libertatis*”, kan het cynischer?

• Conclusie

De oorzaken van de kruiperige en wetenschappelijk inferieure houding van academische “Holocausthistorici”? De belangrijkste zijn glashelder en tot op zekere hoogte begrijpelijk:

- **Holocaustherschenspoeling** heeft bewerkstelligd dat aankomende studenten niet meer onafhankelijk over “de Holocaust” kunnen en willen denken. Alles en iedereen is daarin volkomen gelijkgeschakeld (geherschenspoeld).
- Als onafhankelijk kritisch denker/onderzoeker word je sociaal en maatschappelijk weggezet als een **misdadiger, imbeciel** en een **paria**. Dat wil niemand.
- Het levert geen waardering, geen steun, geen carrièreperspectief en dus geen geld op.
- De **risico's** van wetenschappelijke onafhankelijkheid en objectiviteit blijken bij de studie van “de Holocaust” minstens zo **vernietigend** als bij de Ketter- en heksenvervolging (een Ketter of heks kon nog wel eens *vrijgesproken* worden).
- Men verliest zijn aanstelling, zijn prestige onder collega's en meerderen, zijn middelen van bestaan, men wordt maatschappelijk en sociaal buitengesloten en verliest soms zelfs vrienden en echtgenoten. Men moet een **held** zijn om de waarheid te durven spreken en helden zijn aanzienlijk dunner gezaaid dan dwazen.

Enkele hier genoemde waarheden over de Holocausthistoriografie en haar lijfeigenen zijn:

- Holocausthistoriografie is **geen wetenschap**
- Holocausthistoriografie is een **joods-zionistisch monopolie**
- Zij hebben **geen concrete bewijzen** voor “de Holocaust”, maar postuleren die
- Zij **keren de bewijslast om** (“getuigen” in plaats forensische feiten)
- Zij **verzwijgen** feiten welke “de Holocaust”/WO II in ander licht plaatsen
- Zij zijn subjectief en **blatant eenzijdig**
- Zij **vervalsen**
- Zij zijn **onbetrouwbaar**
- Zij **kennen noch erkennen kritiek**
- Zij laten zich als **beulsknechten** van de politiek-religieuze Holocaust Inquisitie gebruiken

Historicus Carl Wernerhoff schreef over zijn eigen stiel:

“Als professioneel historicus en geïnteresseerde moet ik zeggen doodziek te zijn van de verschrikkelijke staat waarin de academische historiografie zich thans bevindt. Dit, omdat die een schandelijke geringschatting vertoont voor zaken als herkomst van holocaustdocumenten en omdat academische historici het verdienen te worden gediskwalificeerd als handlangers van een monsterlijke zwendel, liever dan als dienaren van de waarheid. De huidige generatie academische historici lijkt te bestaan uit boeven, leugenaars en goedgelovige dwazen – en ik aarzel niet daaraan toe te voegen, dat die laatste beschuldiging past bij historici die ik persoonlijk ken en die over de Holocaust publiceerden (inclusief die welke volhoudt dat Elie Wiesel's bespottelijke ‘Night’ verreweg het beste boek over Auschwitz is).”

Al deze waarheden leiden tot de conclusie dat de huidige Holocausthistoriografie die naam niet verdient en beter opgeheven kan worden. Dat spaart kapitalen aan gemeenschapsgeld en mensen worden ook niet langer meer bedrogen met hele en halve onwaarheden.

Revisionistische Carabinieri halen de krakkemikkige JHV-Leugen en haar leerstoelen neer.

Zo niet, dan is er alle aanleiding de ramen van de Holocaust-Synode wagenwijd open te zetten en daar een kritische, zuiverende, wetenschappelijke wind door te blazen, genaamd **Revisionisme**. Die wind zal het kaartenhuis “Academisch Holocaustverhaal” omverwerpen. Zonder revisionisme is die “historiografie” zo wetenschappelijk als een bridgeclub. Dat zal hysterie en geknars der tanden in bepaalde kringen opleveren. Jammer dan, Waarheid leidt altijd tot woede van deze of gene groep, speciaal die welke beducht zijn voor Waarheid.

Het is een morele en professionele schande thans tot de valse incrowd van de academische Holocausthistoriografie te behoren.

Noten

[1] Bredeveld, J.H. *Holocaust Herzien, Afscheid van de Joodse Holocaust-Versie*. Blz. 107. Gratis download op www.frissekijk.info

[2] Gawain. *Drieluik over de Holocaust*. Gratis download op www.frissekijk.info

[3] De Duitse strafpleitster Sylvia Stolz werd in 2008 veroordeeld tot 3,5 jaar gevangenis en een beroepsverbod van vijf jaar, omdat zij als verdedigster van de Canadese revisionist Ernst Zündel in de rechtszaal “de Holocaust” *nicht Offenkundig* (niet vanzelfsprekend) had genoemd. Op deze video een indrukwekkende speech van deze “de Duitse Jeanne d’Arc” genoemde heldin, waarin zij na haar vrijlating ageert tegen het in Duitsland geldende Spreekverbod – Bewijsverbod – Verdedigingsverbod voor revisionisten. <http://www.youtube.com/watch?v=86Am74To4BM> Haar collega Horst Mahler (78) zit voor nagenoeg dezelfde feiten gevangenisstraffen van totaal 12 jaar uit (tot 2021).

[4] The ‘False News’ Trial of Ernst Zündel – 1988. Raul Hilberg. <http://www.ihr.org/books/kulaszka/09hilberg.html>

[5] Poliakov, Léon. *Bréviaire de la haine* [Brevier van Haat], Parijs, 1979.

[6] Mattogno, Dr. C. *Auschwitz: The First Gassing. Rumor and Reality*. 2014. 2e
Gereviseerde en uitgebreide druk. Chicago (Illinois): Theses & Dissertations Press, ISBN: 1-59148-057-4.

[7] Hayward, Joel S. A. Cum Laude Doctoraalscriptie 1993. *The Fate of Jews in German Hands: An Historical Enquiry into the Development and Significance of Holocaust Revisionism*. University of Canterbury (New Zealand). <http://aaargh-international.org/engl/hay/hay1.html>

[8] Lipstadt, D.E. *Denying the Holocaust, The Growing Assault on Truth and Memory*. 1994.
Voorwoord auteur, blz. 8.